

— Дай ни парички да си купимъ халвица.

Момчето дало паритѣ, що било спечелило презъ деня, взело кученцето и се прибрало при майка си.

— Мамо, — рекло то, — каквото спечелихъ днесъ, дадохъ го да отърва отъ бой това кученце. Нишичко не купихъ за ядене.

— Добре си направилъ, синко, — отговорила майката. — Тази вечеръ можемъ и гладни да си легнемъ. Погледни какъ се радва кученцето!

Следъ нѣколко деня момчето пакъ се връщало отъ работа. Гледа: две момчета мжчатъ едно котенце.

— Дайте ми това котенце! — рекло момчето. — Стига сте го мжчили!

— На ти го, — казали лошитѣ момчета. — Ама дай ни парички да си купимъ бозица.

Момченцето имъ дало каквото спечелило презъ деня. Взело котенцето. Занесло го въ кѣщи.

— Отде взе това котенце? — попитала го майка му.

Момченцето отговорило:

— Мжчеха го едни лоши момчета. Дадохъ имъ паритѣ, що спечелихъ днесъ, и го отървахъ.

На другата вечеръ момчето срещнало единъ малъкъ пакостникъ. Той влачелъ вързана жаба по улицата.

— Защо влачишъ тая жаба? — попитало го момчето.

— Да плаша децата.

— На ти пари, дай ми жабата!

Момчето дало каквото спечелило презъ деня, взело жабата и я занесло въ кѣщи.

— Отде носишъ тая жаба? — попитала го майка му.

— Едно лошо момче я влачеше по улицата! Дадохъ му всичкитѣ си пари и взехъ жабата.

— Добре си направилъ, синко.

Пакъ легнали гладни.

На сутринята майката казала:

— Жабата не може живѣ на сухо. Като отивашъ на работа, пустни я въ рѣката.

Момчето взело жабата. Тръгнало къмъ рѣката. Когато да я хвърля въ водата, жабата му рекла:

— Ти ми спаси живота. Искамъ да ти се отплатя. Почакай на брѣга. Ще дойде баща ми — жабешкиятъ царь и ще ти донесе една кутийка. Ти я вземи отъ устата му. Като близнешъ тая кутийка, отъ нея излиза черъ